

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/43/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010403
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113010403.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa v trestnej veci proti odsúdenému P. B., nar. XX.XX.XXXX v K., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.03.2013, sp.zn. 2Pp/25/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného P. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

P. B. vykonáva zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 2 mesiace a 46 dní, na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 3Pp/275/2000 zo dňa 28.08.2008 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu pôvodne uloženého Krajským súdom Banská Bystrica sp.zn. 1T/31/1990 zo dňa 24.1.1991 v trvaní 15 rokov. Odsúdený na výkon zvyšku trestu nastúpil dňa 19.11.2009 a predpokladaný koniec má mať dňa 6.3.2014. Zároveň má nariadený výkon trestu uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 5T/168/2009 zo dňa 19.11.2009 v trvaní 8 mesiacov, na výkon ktorého má nastúpiť dňa 6.3.2014 a jeho predpokladaný koniec má mať dňa 4.8.2014. Ďalej má nariadený výkon trestu uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/93/2007 zo dňa 3.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 2To/10/2011 zo dňa 8.12.2011 v trvaní 6 mesiacov. Na tento trest má nastúpiť dňa 4.8.2014 a jeho predpokladaný koniec má mať dňa 4.2.2015.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému uplynula dňom 30.1.2013.

Dňa 14.2.2013 bol na Okresný súd Trenčín doručený návrh odsúdeného P. B. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.3.2013 po vypočutí odsúdeného napadnutým uznesením, sp. zn. 2Pp/25/2013 podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005 a § 415 ods. 1 Tr.por. účinného od 1.9.2011 zamietol návrh P. B. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s odôvodnením, že u neho nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený P. B.. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že si uvedomuje porušenie podmienok po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu, kedy kradol, avšak toto svoje konanie v súčasnosti úprimne ľutuje. Preto by chcel v budúcnosti žiť usporiadaným životom a bol by rád, keby mu súd dal ešte šancu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného P. B. nie je dôvodná.

Okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. účinného do 31.12.2005. Citované ustanovenie podmieňuje podmienčné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 12.2.2013 vyplynulo, že odsúdený sa v ústave nachádza od 20.03.2012. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, je vcelku komunikatívne, sebavedomé, formálne podriadivé a slušné. Interné normy si postupne osvojil a nemá problém s ich dodržiavaním. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a plní. V predchádzajúcom ústave bol kompetentnými pracovníkmi na pracovisku, kam bol zaradený, hodnotený kladne. V súčasnosti je pracovne zaradený do pracovného procesu na pracovisko Leoni 1, kde pracuje na montáži elektrických káblov a je hodnotený ako dobrý a snaživý pracovník. V rámci prác pre ústav sa aktívne zapája a pomáha pri rekonštrukcii ubytovne, za čo bol aj disciplinárne odmenený. Taktiež sa aktívne dlhodobejšie zapája do rôznych potrebných prác v ústave (čistenie lapačov tukov, odpratávanie snehu a pod.), ako aj do estetizácie sektoru kresbami a úpravou nástienok. Počas výkonu trestu bol 3x disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Prejavuje snahu participovať na plnení stanoveného programu zaobchádzania vo všetkých oblastiach, ale darí sa mu ho plniť len v čiastočnej miere. Resocializačná prognóza je u neho nepriaznivá, pretože riziko sociálneho zlyhania po prepustení z výkonu trestu je vysoké, najmä z dôvodu opakovaného páchania rôznorodej aj obzvlášť závažnej trestnej činnosti, len čiastočnej akceptácie zodpovednosti, nadmerného požívania alkoholu, diagnostikovanej poruchy osobnosti, občasného zamestnania a z toho vyplývajúceho nedostatočného príjmu. Možno teda konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie len čiastočne a preto podmienčné prepustenie je odporúčané s dohľadom.

V posudzovanej veci teda odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu a možno skonštatovať tiež polepšenie v plnení jeho povinností a správaní vo výkone trestu. Na druhej strane je v hodnotení konštatované, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá a riziko jeho sociálneho zlyhania je hodnotené ako vysoké najmä z dôvodu opakovaného páchania rôznorodej aj obzvlášť závažnej trestnej činnosti a len čiastočnej akceptácie zodpovednosti. Prítom je nutné zvýrazniť, že v minulosti bol odsúdený pre závažnú trestnú činnosť, pričom bol z výkonu trestu podmienčne prepustený a v skúšobnej dobe sa opätovne dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu boli uložené nepodmienečné tresty. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že odsúdený si nevážil teda šancu, ktorá mu bola daná v podobe podmienčného prepustenia. Na základe toho potom aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený svojim správaním vo výkone trestu síce preukázal čiastočné polepšenie, avšak v súčasnosti nie je možné vysloviť záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmienčnom prepustení.

Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného P. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.